

Forbrukerklageutvalget

Vedtak i Forbrukerklageutvalgets sak 46406

Sakens parter

Klager: Stein Rune Eriksen, Steinsviksrenten 27, 5237 Rådal

Prosessfullmektig: Sarah Pauline Mueller, Sagstadvika 37, 5243 Fana

Innklaget 1: Ali Malik Harees, Snipemyrveien 20, 1273 Oslo

Innklaget 2: Ansa Parveen, Svenskerudveien 11, 1914 Ytre Enebakk

Kort oppsummering av saken og utfall

Avtale om kjøp av bil mellom private parter. Klage på at deler av kjøpesummen ikke er betalt. Kjøper hevder at bilen er mangelfull. Krav om betaling. Medhold.

Sammendrag av faktiske forhold og partenes anførsler

Utvalget bemerker innledningsvis at klageren har klaget saken inn for Forbrukerklageutvalget som selger i saken.

Klageren opplyser at han den 11.10.2023 solgte en bruktbil av typen Mitsubishi Outlander 2010-modell, med registreringsnummer TL 26120, til innklagde 1 for 22 000 kroner. Det skal ikke ha blitt skrevet kjøpekontrakt i forbindelse med salget.

Klageren opplyser at avtalen ble inngått på bakgrunn av en salgsannonse han la ut på finn.no, og påfølgende korrespondanse med innklagde 1. Klageren forklarer at bilen ble solgt som et reparasjonsobjekt, med opplysninger om diverse feil med bilen. Klageren har fremlagt skjermbilde av deler av salgsannonse. Fra denne refereres:

«Mitsubishi Outlander 2010
Grei bil

Motor og gir funker fint
Girer fint
4X4 med 7 seter
Fått en smell i siden, trenger diverse nye deler som du ser på bildene
Frontlykt må byttes høyre side
Noe slitedeler på påregnes
Selger uten garanti som den står
Pris kan diskuteres med rask handel
SELGES SOM REP OBJEKT»

Ifølge klageren ble partene først enige om kjøpesum på 25 000 kroner. Klageren har fremlagt skjermbilde av SMS-korrespondanse mellom partene der det fremkommer at klageren skrev «25.000kr uten noe frakt er siste pris og tilbudet du først godkjente». Innklagde 1 svarte «det er i orden». Partene avtalte overtakelse dagen etter.

Etter at innklagde besiktiget og prøvekjørte bilen ved overtakelsen, skal innklagde ha prutet ned prisen til 22 000 kroner som følge av at felgen hadde kast og var knekt, samt skjevt ratt. Ifølge klageren opplyste han at det kun fulgte med ett sett med dekk og ett sett med nøkler, hvilket også var grunnen til at innklagde prutet ned prisen med 3 000 kroner.

Klageren forklarer at innklagde 1 betalte 13 500 kroner i kontant, i tillegg til at vedkommende opplyste at det resterende beløpet på 8 500 kroner var trukket fra kontoen.

Klageren opplyser at han reagerte på at innklagde 1 kjørte bilen hjem etter overtakelsen, ettersom bilen ble solgt som et reparasjonsobjekt og var avregistrert. Klageren forklarer at han trodde at innklagde skulle fikse bilen først. Det fremgår av fremlagt SMS-korrespondanse mellom partene forut for kjøpet at innklagde spurte «du har skilter på bilen sant?», hvorpå klageren svarte at de lå bak i bilen.

Klageren forklarer at salgsmeldingen ble sendt til innklagde 2, selv om han hele tiden hadde forholdt seg til innklagde 1 som kjøper av bilen.

Klageren opplyser at det viste seg at resterende del av kjøpesummen ikke var trukket fra innklagdes konto slik det hadde blitt hevdet, og at beløpet kun lå til forfall. Klageren skal ha kontaktet innklagde 1 for betaling. Ifølge klageren tilbudte han innklagde 1 å betale 6 500 kroner istedenfor 8 500 kroner, men innklagde 1 skal ha nektet dette. Det fremgår av fremlagt SMS-korrespondanse mellom partene at innklagde 1 blant annet gjorde

gjeldende at «ingenting var som beskrevet i finn annonsen». Fra innklagde 1 sin SMS av 02.11.2023 refereres:

«Dere har holdt tilbake informasjon om ene felg som var ødelagt, og grunnet det var bilen ikke kjørbær. Imens du visste at bilen skal kjøres helt ned til Oslo. Det var dødsfarlig og fortsette kjøringen med en slik ødelagt felg sa verkstedet. Hverken fikk jeg nøkkel nr 2. Alle 4 dekk som var på bilen, tilhørte en varebil og ikke hører til denne bilen bekreftet verkstedet i Voss. Så i hovedsak så fikk jeg en bil med kun 3 riktige felg uten noe dekk. Måtte til og med kjøpe nye 4 vinter dekk til 4000kr for å kunne fortsette kjøringen hjem til Oslo.

Det ble kun opplyst om det kosmetiske, som ene hovedlykt, høyre forskjerm og speil samt at bilen har fin gir og motor. Bilen var bra teknisk tilstand sa dere. Og dette var den over hodet ikke, fikk masse feil meldinger som AC feil, ESP feil og motor tegnet kom. Bilen må undersøkes nærmere. Og det er masse kostnader rundt dette. Har rett og slett blitt lurt ned til Bergen og til denne bilen.»

Partene kom ikke til enighet, og klageren brakte saken inn for mekling i Forbrukertilsynet. Innklagde parter svarte ikke under meklingen, og saken ble avsluttet som uforliket i Forbrukertilsynet. Klageren begjærte deretter saken videre inn for Forbrukerklageutvalget.

Klageren gjør etter dette gjeldende at innklagde ikke har betalt kjøpesummen i henhold til det avtalte.

På denne bakgrunn krever klageren gjennomføring av avtalen med betaling av resterende del av kjøpesummen på 8 500 kroner. I tillegg krever klageren erstatning for gebyret for behandling av saken med 1 277 kroner. Klageren krever også forsinkelsesrenter.

Innklagde parter avviser klagerens krav.

Innklagde 1 har etter at saken ble klaget inn for Forbrukerklageutvalget avvist klagerens krav og inngitt tilsvar på vegne av seg selv og innklagde 2. Innklagde 2 har ikke fremlagt etterspurt fullmakt som bekrefter at innklagde 1 representerer henne i saken. I det videre redegjøres det derfor for innklagde 1 sine anførsler.

Innklagde 1 forklarer at det resterende beløpet som gjenstod å betale var på 6 500 kroner – ikke 8 500 kroner slik klageren hevder. Innklagde 1 hevder at han har skriftlig dokumentasjon som bekrefter dette.

Innklagde 1 gjør videre gjeldende at han har motkrav mot klageren som overstiger beløpet som er holdt tilbake.

Innklagde 1 gjør gjeldende at han i henhold til kjøpsloven § 42 har rett til å holde tilbake kjøpesummen helt eller delvis for det tilfelle selgeren ikke oppfyller sin del av avtalen.

Innklagde 1 anfører at han holdt tilbake 6 500 kroner som sikkerhet for vesentlige mangler ved bilen.

Ifølge innklagde 1 var bilen beheftet med vesentlige feil som det ikke ble opplyst om, i tillegg til at avtalt utstyr ikke ble levert. Innklagde 1 viser til at bilen skal svare til avtalen, jf. kjl § 17 og at bilen ble beskrevet som «dårlig kosmetisk, men fin teknisk» i finn-annonsen. Innklagde 1 anfører at det ikke ble opplyst om noen tekniske feil.

Innklagde 1 forklarer at han prøvekjørte bilen før betaling. Ifølge innklagde 1 oppstod det kort tid etter kjøring skadet forstilling og skadet frontfelg, hvorpå et verksted i Voss frarådet videre kjøring av hensyn til trafikksikkerhet. Ifølge innklagde 1 kom også varsellamper for AC-feil, ESP-feil og motorfeil opp umiddelbart, i tillegg til at det viste seg at alle fire dekk som var montert tilhørte en varebil, som ikke passet til bilen. Innklagde 1 forklarer at han måtte han kjøpe fire nye vinterdekk til 4 000 kroner på vei hjem fra overtakelse til Oslo. I tillegg gjør innklagde 1 gjeldende at følgende avtalt utstyr ikke medfulgte: sommerfelger med dekk og to sett med nøkler.

Innklagde 1 forklarer at manglene senere ble utbedret, og at bilen ble solgt videre, men der de opprinnelige manglene medførte problemer og et økonomisk tap. Innklagde 1 forklarer at ny eier krevde erstatning for manglende felgsett og tekniske feil, hvorpå han gjennom namsmannen ble pålagt å betale 25 000 kroner.

På denne bakgrunn gjør innklagde 1 gjeldende at han har et motkrav ettersom han er påført et betydelig økonomisk tap. Innklagde 1 ber Forbrukerklageutvalget ta til følge krav om kompensasjon for økonomisk tap.

Forbrukerklageutvalget går ikke nærmere inn på partenes anførsler i sakssammendraget, enn det som er beskrevet ovenfor. Utvalget har mottatt alle saksdokumentene og har satt seg inn i disse.

Sakens gang

Saken ble 02.11.2023 brakt inn for Forbrukertilsynet og fikk saksnummer 23/14788.

Forbrukertilsynet henvendte seg skriftlig til innklagde første gang 06.05.2024. Saken ble henlagt som uforliket ved Forbrukertilsynets brev av 10.06.2024. Klagen til Forbrukerklageutvalget er datert og mottatt 09.07.2024, og er rettidig.

Saken ble lagt frem i Forbrukerklageutvalgets møte den 05.11.2025.

Partenes påstander

Klageren har nedlagt påstand om gjennomføring av avtalen med plikt for innklagde til å betale resterende del av kjøpesummen på 8 5000 kroner. Klageren krever videre erstatning for gebyret for behandling av saken med 1 277 kroner. Klageren har også krevd renter.

Innklagde fremmer motkrav om kompensasjon for økonomisk tap.

Utvalget ser slik på saken

Saken gjelder kjøp mellom private, og vurderes derfor etter kjøpsloven 13. mai 1988 nr. 27 (kjl.), jf. § 1.

Utvalget tar først stilling til hvorvidt begge de innklagde partene står i et kontraktsforhold med klageren.

Slik saken er opplyst, legger utvalget til grunn at det var innklagde 1 klageren hadde dialog med både forut for kjøpet og i etterkant. Utvalget legger videre til grunn at det er innklagde 1 som betalte deler av kjøpesummen ved overtakelse av bilen. Det er imidlertid innklagde 2 som salgsmeldingen ble sendt til, hvilket innebar at innklagde 2 ble registrert som eier av bilen etter kjøpet. Den formelle eieren er ikke nødvendigvis den reelle kjøper av bilen. Sett hen til at all dialogen utelukkende synes å ha skjedd mellom klageren og innklagde 1, i tillegg til at det er innklagde 1 som har betalt klageren, finner utvalget at

innklagde 1 er å anse som kjøper av bilen og som dermed står i et kontraktsforhold med klageren. Utvalget kan ikke se at innklagde 2 står i et kontraktsforhold til klager. Klageren kan dermed ikke kreve oppfyllelse av avtalen overfor innklagde 2, og innklagde 2 blir dermed å frifinne. Innklagde 1 betegnes i det videre kun som «innklagde».

Det er ikke omtvistet at partene har inngått en bindende avtale om kjøp av bilen. Utvalget legger videre til grunn som ubestridt at innklagde 1 har betalt 13 500 kroner i kontant til klageren.

Innklagde gjør imidlertid gjeldende at det er 6 500 kroner av kjøpesummen som han har tilbakeholdt, og at beløpet er holdt tilbake som følge av mangler ved bilen. Klageren krever gjennomføring av avtalen med plikt for innklagde til å betale resterende del av kjøpesummen med 8 500 kroner.

Første spørsmål er hva som er avtalt kjøpesum, altså om det gjenstår 8500 eller 6500 kroner av kjøpesummen.

Basert på klagerens forklaring og fremlagt SMS-korrespondanse, legger utvalget til grunn at kjøpsavtalen ble inngått gjennom korrespondanse mellom partene uten forutgående besiktigelse av bilen, der det ble avtalt pris på 25 000 kroner. Klageren forklarer at det etter prøvekjøring av bilen ved overtakelsen, ble avtalt at innklagde skulle betale 3 000 kroner mindre grunnet feil påpekt under besiktigelsen. Innklagde har ikke bestridt dette.

Innklagde har videre blitt oppfordret til å redegjøre nærmere for hvilken kjøpesum som ble avtalt mellom partene, uten at dette er blitt etterkommet. Innklagde har kun forklart at det gjenstod å betale 6 500 kroner. Klageren har på sin side forklart at han tilbudte innklagde å betale 6 5000 kroner som et forsøk på en minnelig løsning, men at dette ikke ble akseptert, hvilket også underbygges av fremlagt SMS-korrespondanse.

Utvalget legger etter dette til grunn klagerens forklaring knyttet til avtalt kjøpesum og reduksjon i prisen etter besiktigelse av bilen. Slik utvalget ser det, må imidlertid reduksjon i pris på 3 000 kroner anses som en avtale om kompensasjon for feil oppdaget etter at kjøpsavtalen ble inngått. Innklagde har følgelig tilbakeholdt 8 500 kroner av den avtale kjøpesummen.

Det følger av kjl. § 42 at kjøperen kan holde tilbake hele eller deler av kjøpesummen dersom han har et krav som følger av selgerens kontraktsbrudd.

Neste spørsmål er derfor om det foreligger kontraktsbrudd fra klagerens side, altså om bilen er mangelfull.

I henhold til salgsannonсен ble bilen solgt som et reparasjonsobjekt «som den står». Selv om bilen er solgt «som den er», foreligger det mangel dersom tingen ikke svarer til opplysninger som selgeren har gitt om tingen, dens egenskaper eller bruk og som kan antas å ha virket inn på kjøpet, jf. kjl. § 19 første ledd bokstav a. Videre foreligger det mangel dersom selgeren ved kjøpet har forsømt å gi opplysning om vesentlige forhold ved tingen eller dens bruk som han måtte kjenne til og som kjøperen hadde grunn til å regne med å få, såframt unnlatelsen kan antas å ha innvirket på kjøpet, jf. kjl. § 19 første ledd bokstav b. Det foreligger også en mangel dersom tingen er i vesentlig dårligere stand enn kjøperen hadde grunn til å regne med etter kjøpesummen og forholdene ellers, jf. kjl. § 19 første ledd bokstav c. Hvorvidt tingen er mangelfull skal vurderes ut ifra forholdene ved leveringen, jf. kjl. § 21 første ledd, jf. § 13 første ledd, jf. § 6 og § 7.

Det påhviler innklagde å sannsynliggjøre at han har et krav som følge av kontraktsbrudd fra klagerens side. Innklagde har ikke dokumentert noen av feilene han gjør gjeldende.

Slik saken er opplyst kan utvalget ikke se at det er sannsynliggjort at klager har gitt uriktig konkret informasjon om de forholdene ved bilen som innklagde mener utgjør mangler, jf. kjl. § 19 første ledd bokstav a. Utvalget mener videre det ikke er sannsynliggjort at klager har forsømt å gi opplysninger om bilen, jf. kjl. § 19 første ledd bokstav b. Utvalget viser til at bilen blant annet ble solgt med informasjon om at den hadde «fått en smell i siden», og at bilen ble solgt som et reparasjonsobjekt.

Videre anser utvalget at bilen ikke er i vesentlig dårligere stand enn kjøper hadde grunn til å regne med å få, jf. kjl. § 19 første ledd bokstav c.

Utvalget finner det etter dette ikke sannsynliggjort at det foreligger mangler ved bilen, og innklagde har dermed urettmessig holdt tilbake den resterende delen av kjøpesummen på 8 500 kroner. Klageren har da rett til oppfyllelse ved å kreve betaling, jf. kjl. § 52. Innklagde plikter etter dette å betale 8 500 kroner til klageren.

Klageren krever også erstatning for utgifter til saksbehandlingsgebyr for å klage saken inn til Forbrukerklageutvalget. I Forbrukerklageutvalgets sak FKU-55729 – som ble behandlet i utvidet utvalg - kom utvalget til at saksbehandlingsgebyret kan dekkes etter alminnelige erstatningsregler, og fant at gebyret var en utgift kjøperen var påført som følge av den

mangelfulle tjenesten, jf. hvtjl. § 28. Gebyret må i dette tilfelle anses som et økonomisk tap klageren er påført som følge av innklagdes manglende betaling og oppfyllelse av avtalen, jf. kjl. § 57. Utvalget finner i tråd med den nevnte avgjørelsen at klageren får erstattet gebyret på 1 277 kroner etter alminnelige erstatningsregler, i dette tilfelle kjl. § 57.

Endelig krever klageren renter. Etter forsinkelsesrenteloven § 2 løper renten på beløpet fra 30 dager etter at skriftlig påkrav ble fremsatt. Første gang klageren rettet skriftlig og beløpsfestet krav om betaling av resterende del av kjøpesummen var i meklingsskjema til Forbrukertilsynet av 02.11.2023, som ble oversendt innklagde i brev av 06.05.2024, og renter av 8 500 kroner regnes derfor fra 05.06.2024. Første gang klageren rettet skriftlig krav om erstatning på 1 277 kroner var i forbindelse med forberedelse av saken for Forbrukerklageutvalget, oversendt innklagde i brev av 16.06.2025. Renter av erstatningskravet på 1 277 kroner regnes følgelig fra 16.07.2025.

Konklusjon og vedtak

Forbrukerklageutvalget fatter slikt vedtak:

Ali Malik Harees plikter å betale 9 777 – nitusensyvhundreogsyttisyv – kroner til Stein Rune Eriksen med tillegg av forsinkelsesrenter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum

- av 8 500 – åttetusenfemhundre – kroner fra 05.06.2024

- av 1 277 – ettusentohundreogsyttisyv – kroner fra 16.07.2025

til betaling skjer

Oppfyllelsesfristen er 1 – én – måned fra vedtakets forkynnelse.

Vedtaket er enstemmig.

Porsgrunn, den 05.11.2025

Mette Thorne Lothe

Johan Henrik Bjørge

Charlotte Nordbakken

Saksbehandler: Lena Kallåk